

“Cal ajustar els recursos dels pobles turístics a la mitjana anual de visitants”

“La remodelació del passeig Marítim s’haurà d’afrontar en trams d’uns 500 metres, i això vol dir quatre o cinc anys d’obres”

“Els municipis que hem anat a abocar a Solius no som només els consorciats, i hem de veure qui en fa el manteniment i com”

L'alcalde de Castell-Platja d'Aro, Maurici Jiménez, es presentarà a la reelecció el maig vinent. Diu que té feina pendent en matèria d'infraestructures i serveis a la ciutadania, i pel que fa a modernitzar la gestió municipal, amb una administració oberta i accessible al ciutadà, també des del punt de vista digital.

Quin balanç fa d'aquest mandat? Teníem uns deutes adquirits, entre els quals, treballar per una transformació al municipi, que havia de començar per una millora en els serveis als ciutadans i en les infraestructures; d'això, n'estem satisfets. Crec que, tot i els greuges que hem patit –ni de bon tros nostres, sinó compartits amb tota la ciutadania, com ara la covid, el Glòria i el conflicte actual entre Rússia i Ucraïna, que també ha tingut repercussió al nostre municipi–, hi hem pogut respondre bé, amb la voluntat que fos de manera consensuada amb la resta de grups. El pacte de govern amb ERC i Vall En Comú ha funcionat? El pacte ha funcionat de manera excel·lent. Jo vaig plantejar que havíem de fugir de situacions que es donen en altres ajuntaments sobre àrees de treball que cada grup domina però no en parla amb la resta. Vaig demanar que els espais de govern fossin de coordinació, on tots els grups se sentissin participants de la resta d'unitats. Des del principi, hem treballat d'aquesta manera. Què pensa de la sortida de Joan Giraut del grup de Junts? És una acció que em sorprèn. Joan Giraut ha estat un alcalde que tots recordarem, durant prop de trenta anys. Penso que va tenir oportunitats per marxar per la porta gran i en canvi ha decidit continuar treballant com a regidor a l'oposició, fins a les últimes conseqüències. És una decisió personal que no entraré a valorar, però sí que penso que jo hauria preferit donar una sortida diferent a una persona que ha estat alcalde prop de trenta anys. La prova de tallar el trànsit a l'avinguda principal no va donar un bon resultat. El que ha demostrat és que no tenim una mirada única. Cal recordar que vam posar sobre la taula la prova pilot durant la pandèmia, quan ens demanaven grans espais de passeig i distàncies de seguretat. L'estudi de mobilitat que vam fer per veure quines eren les conseqüències de tallar l'avinguda s'Agaró revelava que això comportava un augment del trànsit en carrers que no estan preparats per assumir aquest volum, malauradament, a hores d'ara. Però això no significa que no puguem treballar per millorar alguns carrers pensant en el vianant. Per exemple, ara tenim en marxa l'obra de Doctor Fleming, que s'ha de convertir en un segon bulevard i esponjar l'ús comercial dels nostres carrers. No és normal que en un mes d'agost tinguem 2.300.000 persones a l'avinguda s'Agaró, 400.000 a Doctor Fleming i que només 40.000 es quedin a les nostres galeries comercials, on es focalitza una gran part del nostre petit comerç. Quan preveu que estigui acabada la remodelació del passeig Marítim? El projecte definitiu està a exposició pública. El passeig nou serà una realitat en els propers anys, perquè és una actuació de gran envergadura i serà impossible afrontar sols un pla d'inversions d'una obra única. Hem treballat amb un pla funcional amb la participació de la ciutadania. Presentarem els resultats aquest mes i posarem a concurs la redacció del projecte perquè a partir de l'any vinent puguem començar les obres per fases; la inversió s'haurà d'assumir aproximadament en trams d'uns 500 metres, i això significa 4 o 5 anys d'obres. Té futur el projecte d'ampliació de la marina de Port d'Aro? L'evolució jurídica del pla parcial, que inclou una nova urbanització en aquell àmbit, ha anat posant en qüestió sobretot l'ampliació de la marina, per motius mediambientals, com ara des del punt de vista d'inundabilitat, a causa de la proximitat amb el riu. I l'aprovació del pla director del litoral fa que s'hagi de redactar un nou pla. Conservant els

drets urbanístics, haurem de replantejar cap a on anem, sabent que la marina a hores d'ara és més difícil perquè també la bocana resultant de la primera fase limita molt el pas de vaixells. Hem de ser molt conscients del que podem assumir o no en un marc de trànsit marítim. Com estan les negociacions per al tancament de l'abocador de Solius? Hi ha algunes qüestions per resoldre. Està resolt que els costos inicials de tancament queden coberts per la Generalitat i també el destí de les deixalles, amb la proposta que Solius esdevingui una planta de transferències i d'allà traslladar-les a Vacarisses. Però queden incògnites sobre, per exemple, el manteniment al llarg d'aquest buidatge, perquè hi ha unes despeses de gestió i a hores d'ara no és clar qui les ha de cobrir. Com a municipi consorciat, tenim unes responsabilitats, però l'Agència de Residus de Catalunya, que està al consorci, s'ha de fer càrrec també de les seves responsabilitats. Cal tenir en compte que els municipis que hem anat a portar residus a Solius no som només els consorciats, sinó una quinzena més del Baix Empordà i el Gironès. Per tant, hem de veure qui ha de fer el manteniment i de quina manera. En tot cas, va quedar palesa la voluntat de l'Agència de Residus de Catalunya de parlar-ne. Platja d'Aro forma part de la taula de treball per impulsar l'activitat a l'aeroport Girona Costa Brava. Quin paper creu que hi ha de tenir el municipi? Penso que no pot dependre dels ajuntaments que l'aeroport funcioni, però els ajuntaments interessats a tenir un aeroport competitiu no podem donar l'esquena a la gestió. Volem ser-hi, no només per fer aportacions econòmiques, sinó també per tenir-hi veu i vot. És clar que si només venem l'aeroport com un hub de Barcelona i només aconseguim que vingui gent per desplaçar-se cap a una àrea metropolitana, els objectius no estaran complerts. Precisament, una de les queixes que tenim al Baix Empordà és que som fora del sistema tarifari integrat. Queda palès que el 95% de visitants arriben en cotxe; per tant, deixem els usuaris del transport públic fora, d'alguna manera, de l'accessibilitat a un municipi turístic. Què opina del projecte de tren tram de la Costa Brava? Jo he donat suport a aquesta idea des que Agustí Pla, un dels promotors, la va posar sobre la taula. És veritat que tampoc ho podem confiar tot a una obra que costarà més de 300 milions d'euros i que no serà executada en els propers tres, quatre o cinc anys. Segurament, en el futur haurem de revisar el paper del cotxe i donar més valor al transport interurbà de masses, i el tren tram n'és un model. Però, mentre no arriba una cosa, hem de veure com fer viable l'altra. A hores d'ara, tinc nens i nenes del nostre municipi que han de fer un cycle formatiu i no tenen transport públic per anar a Palamós o a Sant Feliu de Guíxols i poder arribar a l'hora a classe. D'altres van a la Universitat de Girona i els surt més a compte parar a Cassà de la Selva i agafar un altre autobús, perquè allà hi ha el sistema tarifari integrat. Hem de millorar la mobilitat interna de casa, i els ajuntaments no podem fer-ho sols. Cal tractar tots els territoris de la mateixa manera. Quins resultats hi ha sobre l'aplicació de l'horari compactat a les escoles? Aquest model corre perill, perquè la normativa que ens dona la llei d'educació diu que l'horari compactat, segons la valoració d'alguns experts externs, posa en perill els nens i nenes, perquè acaben dinant més tard i perquè no tots tenen garantits els àpats fora de l'horari escolar. Nosaltres, amb una experiència d'anys amb aquest model, estem per sobre del 95% de famílies que el valoren positivament, i amb una satisfacció dels docents, perquè els alumnes tenen una línia d'atenció més equilibrada. Aquest model hauria d'incloure, en el marc de la llei, unes excepcions, amb compromisos per part dels ajuntaments perquè, quan els nens i nenes acaben, no es trobin sols, i solucionar els temes de l'atenció i garantir els àpats, per exemple. Si l'Ajuntament hi posa eines en aquest sentit, aquest model el podem mantenir i, a més a més, posar-lo en un marc normatiu. Com s'afronta l'existència de famílies vulnerables al municipi? Treballem amb un model de seguiment de famílies en diversos tipus de situacions. Hem de ser molt conscients que l'origen econòmic mitjà és treballar en un àmbit de serveis turístics, que dona feina durant uns mesos a l'any. Hi ha famílies que, pels salaris que es cobren al llarg de l'estiu, poden mantenir un nivell de vida correcte tot l'any. A d'altres, se'ls ha de donar suport, i el focalitzem sempre sobre la mainada. No hi ha cap nen o nena que no pugui anar a l'escola i a les extraescolars i a qui no se li faci un seguiment oportú. Després, surten casos. Per exemple, hem hagut d'assumir, en l'últim any, l'arribada de gairebé 690 persones ucraïneses, majoritàriament dones amb nens, i se n'han escolaritzat prop de 40. Hi ha hagut tensió en els serveis, però ho hem afrontat i ho continuarem fent. La plantilla de la policia local és suficient per garantir la seguretat al municipi? Vam començar el mandat amb 47 efectius i l'acabarem amb 51. El nostre municipi es mou en tres estats: a l'hivern, som uns 12.000 habitants empadronats; els caps de setmana, a partir de la primavera, en som uns 40.000, i en les puntes importants, com potser un 15 d'agost, arribem als 145.000. Som un municipi acordió, però els serveis no tenen aquesta capacitat. Amb el

volum de plantilla actual, per als 12.000 aniríem sobrats; si fos per als 40.000, la plantilla seria la correcta. Però quan arribem als 145.000 de la temporada alta, tenim una plantilla tensionada. Llavors, hauríem de tenir el doble d'agents, però no és sostenible per a un municipi com el nostre. Molts municipis com el nostre, des del punt de vista del finançament, ho estem en relació amb el nombre d'empadronats, no de les persones a les quals acabem donant servei durant tot l'any. Puc demostrar que la nostra mitjana anual d'habitants és de 40.000 persones i si els recursos s'adaptessin a això, segurament, les dotacions de serveis s'ajustarien molt més a la realitat. El municipi viu dues realitats diferenciades: la rural de Castell i la turística de Platja d'Aro i s'Agaró. Com es combinen? Els tres nuclis tenen realitats molt diferents, i en fem virtut, d'això. Quan parlem de Castell, parlem de la història del municipi, dels orígens, del nostre nucli rural i de les nostres tradicions. En canvi, Platja d'Aro és un entorn molt més preparat per acollir moltes persones, amb un caràcter més predisposat al servei i a la multiculturalitat. Pel que fa a s'Agaró, queda una mica contaminat, en positiu, per aquest mateix caràcter, amb el valor afegit de s'Agaró vell, amb un paisatge, un patrimoni arquitectònic i una pàtina que tenen un valor diferencial.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-02-2023, Pàgina 10

-El Punt Avui. Nacional 15-02-2023, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2254844-cal-ajustar-els-recursos-dels-pobles-turisticss-a-la-mitjana-anual-de-visitants.html>